Ч. 45. Середа 26 лютого (11 марта) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Парляментарне положене на Угорщині. — З Македониї. — Англійска кольонізация полудневої Африки.)

Як довідує ся Fremdenblatt, політична дискусия з нагоди першого читаня буджету, що розпочинає ся на нинішнім засіданю палати, займе три засіданя. Рівночасно будуть вести ся між провідниками клюбів переговори в справі комісийних нарад над угодовими переговорами. В парляментарних кругах гадають, що перше читанє тих предложень буде могло наступити безпосередно по буджетовій дискусиї, а відтак будуть они відослані до одної велької комісиї зложеної з 48 членів. — Slavische Corresp. доносить, що ческий клюб просив президента палати ґр. Феттера, аби закон дотикаючий розділу континґенту бураків відослав просто до комісиї ще перед першим читанем в палаті, бо клюб має намір зажадати деяких поправок і змін в предложеню. — З парляментарних кругів довідує ся Deutsch-Nat. Corresp., що правительство готове змінити закон о орґанізациї шкільництва по мисли внесеня, поставленого на засіданю шкільної комісиї о стілько, що краєві ради шкільні будуть доповнені представителями учительства, вибраними учителями шкіл середних і народних.

Про положене на Угорщині пишуть з Будапешту до віденьских часописий: В кругах партиї независимости займають ся живо питанєм, чи теперішна обструкция має розтягнути ся також на буджетову провізорию? Справа поки-що не рішена, бо буджетова провізория ухвалена до кінця цьвітня. Судьба войскових предложень і кабінету Селя, як декі кажуть, зависить від того, яке становище займе опозиция, коли на дневнім порядку стане знов буджетова провізория. Після приватних вістий, настрій в кругах крайної лівиці єсть такий, що можна цілком певно ожидати розширеня обструкциї і на ту провізорию. В сторонництві независимости розійшла ся вість, що партия народна має на будуче здержати ся від участи в обструкциї. На дотичне запитане, поставлене виконуючим комітетом крайної лівиці, відповіло народне сторонництво, що веде обструкцию дальше і в сім тиждни висилає до обструкцийної борби пятьох бесідників против войскових предложень. — З кругів зближених до угорского правительства доходить вість, що провідники опозицийні в соймі мали заявити перед особами, котрі взяли на себе посередництво, що готові відступити від обструкциї, коли цілий кабінет подасть ся до димісиї.

На македоньскі реформи задивлює ся европейска праса досить недовірчиво. За причину до того подають іменоване султаном Самі Бея інспектором посередних податків в Македониї. Той урядник спроневірив минувшого року 50 тисячів франків. З вязниці він зумів втечи до Царгорода, а там оставлено его на волі. Тепер же немов на кпини державам, іменовано такого чоловіка завідателем податкового гроша. — Тимчасом розбої в Македониї розпочали ся на добре. Оружні ватаги перебігають край, несучи пімсту за турецкий гнет; турецкі-ж башибожуки тровлять їх та зводять оружні борби, і допускають ся дальших жестокостий на християньскім населеню. Загальний правний стан не богато ріжнить ся від анархії. Характеристичним єсть і становище Грециї. Як з Царгорода доносять, Делїяніс жертвував свої услуги Туреччині, віддаючи їй до розпорядимости відділи добровольців, які орґанізують ся тепер в Грециї, для переслїдуваня болгарских бунтівничих ватаг в Македониї. Однак Туреччина не приняла тої помочи від Греків, заявляючи, що она має своє війско, при помочи котрого зможе справити ся з ворохобниками.

В Льондонї видано „синю книгу“, що містить дальший хід дипльоматичної кореспонденциї що-до війни в полудневій Африці. Документи відносять ся головно до кольонізациї: Льорд Мільнер телеґрафував 16 лютого, що вже майже всї концентрацийні табори знесено. В Трансвали є ще 141 незаосмотрених бурґерів, а в Оранії 490. В Трансвали поселило ся 370, а в Оранії 362 анґлїйских фармерів. Надто устроєно іміґрацию жінок до Трансвалю, на котру трансвальске правительство дає 15.000 фунтів річно, а котра має спровадити до полудневої Африки що місяця по 100 жінок, охочих вийти замуж за фармерів.

---

30)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлїйского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

Сеньор послухав, тай не стало ся ніяке чудо, коли він підсунув фальшиву плитку замість правдивої.

— Прочитай — сказала Мая, коли Маттаі взяв плитку до себе. — Ти розумієш ся на старім письмі.

— Може було би найліпше не читати, — сказав він, не маючи певности, що там написано.

— Ні, — відповіла она, — хоч би було й щось найгіршого. Прочитай, прошу тебе!

Відтак прочитав він слїдуючі слова поволи і торжественним голосом:

„Око, що спало, а тепер розбуджене, видить серце і наміри безбожних. Кажу, що в хвили збуреня мого міста всї води сьвятого озера не будуть в силї змити їх гріхи“.

Коли ми ті слова почули, то аж поблїдли, бо хоч боги того народу були можні, то все-таки ми відчували, що із обжаловуючої плитки промавляв правдивий пророк, та що ми звели на свої голови месть, котрій не могли дати ради.

— Чи я вам не казав, що було би ліпше того не читати? — простогнав Маттаі і пустив плитку з руки, мов би то було розпалене зелїзо. Бренкіт, якого она наробила, впавши на марморовий поміст, прибудив нас з нашого задеревіня а сеньор відозвав ся сердито:

— Що то нас обходить, ти фариннику, що там стоїть написано, скоро ти міг то так само пофальшувати як і тамто.

— Ах, я хотів би, щоби так було, — сказав на то Маттаі, — але коли нас постигне судьба, то переконаєш ся, чи я стару рукопись пофальшував, чи ні; — і він підняв плитку назад та сховав в своїй одежи і сказав: Замкни серце білий чоловіче і віддай оба талїсмани назад тим, що їх носили на собі.

Сеньор зробив так і розстелив шовкову хустку знову на вівтари так, що він виглядав знову так само як перед тим.

— А тепер ходім — відозвав ся Маттаі — та будьмо раді, що хоч то око виділо наше погане діло, то бодай людскі очи его не виділи. Месть богів постигає певно, але месть людий буває скора.

Коли він то говорив, ми обернули ся, щоби вийти із сьвятинї, аж нараз Мая крикнула і була би упала на землю, як би еї сеньор не був піддержав. Та й мала чого кричати, бо там в тім вузкім отворі тайних дверий стояла якась біла постать мов би труп в домовинї, і ми спершу гадали, що то якийсь дух мести в білій ослонї, з білою як сніг бородою, з повислим волосем та з запавшим ся, фанатичним лицем. Ми таки й зараз переконали ся, що то справді був дух, дух Цібальбая, а радше его тіло, що вернуло з границь смерти, щоби бути сьвідком нашого осквернення сьвятинї.

Таки так, то був Цібальбай, бо підчас коли він, як здавало ся, лежав без памяти на своїй постели, він все чув і розумів і ох! кількож він мусїв натерпіти ся, коли він яко найстарший єрей безіменного бога, чув, як то ми лагодили ся осквернити его сьвятиню. Коли ми его лишили самого, гнів і розпука вернули силу его здеревілому тілу, і він так борзо, як лиш того дозваляли єму его сили, пішов за нами. На стілько не мав сили, щоби промовити. В дверех сьвятинї сили его знов опустили і він не міг анї рушити ся, анї промовити, лиш припер ся до стїни та дивив ся, що ми робимо.

Ох! ніколи в житю не забуду виразу его дрожачого лиця, ту обаву смерти і перестрах, які пробивали ся в его змучених очах. Ніяке проклятє не могло бути страшнійше, як той погляд, яким він подивив ся на свою доньку, та й ніяке оскорблене божество, ніякий злий дух не міг виглядати страшнійше, як та висока стать умираючого чоловіка, котрий ще при смерти старав ся боронити чести своїх богів. Щось так страшного я вже ніколи більше не видів та й прошу Бога, щоби й ніколи знову не побачив.

Умираючий Цібальбай видів наш перестрах і з послїдним напруженем своїх сил пустив ся до своєї доньки та підніс кулак над еї головою. Хвильочку постояв перед нею, коли она, спершись на руку свого милого, споглядала на него, як та птиця на змию Відтак нараз бухнула єму з рота кров змішана з піною, і він впав неживий на землю, не відозвавшись анї словом.

Новинки.

Львів дня 10 го марта 1903.

— **Стан здоровля Впреосьв. Митрополита** Шептицкого поправив ся вже на стілько, що о. Митрополит пробував в суботу рано встати з ліжка. Однак з огляду на ослаблене організму, наслїдком довгої недуги, достойний пацієнт з трудностию лише міг удержати ся на ногах, тому мусїв знов положити ся до ліжка. Але есть надія, що о. Митрополит за тиждень буде міг з певностию подвигнути ся з ложа слабости.

— **Дирекция ц. к. учит. семинариї мужескої** в Самборі оголошує, що речинець внесеня подань до припущеня до іспиту зрілости тревае найдальше до 30 марта с. р.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Середа дня 11 марта: „Власть тьми" драма в 5 дїях а 6 відслонах Л. ґр. Толстого. — Четвер, дня 12 марта: „Шалавило", шутка в 5 відслонах К. Глиньского. — Субота, дня 14 марта: „Дон Цезар", опера в 3 дїях Делїнґера.

— **Нужда швачок.** Оногди прибула до ради державної депутация швачок і гафтярок з просьбою до послів, аби вставили ся за ними до мінїстра торговлї. Поверх 1000 швачок і гафтярок у Відни без занятя, а значне число мають занятє один день в тиждни. Причиною сего примусового безробітя є ухвалена недавно новеля до промислової устави, забороняюча похатничої торговлї готовим білєм. Мінїстер торговлї заявив депутациї і послам, що по засягненю від торговельних палат інформациї, постарає ся зарадити тим некористним для швачок постановам устави.

— **Крадїж в руско-кат. духовній семинариї** у Львові Оногди вечером, коли питомцї семинариї були при вечери, влїзли через мур з ул. Сикстускої якісь злодїї і забрали з мешканя завідателя семинариї п. Михайла Ковальского, три нові зимові плащі та иншу одїж, вартости 300 К.

— **Пятнистий тиф.** В Загробелї під Тернополем вимерла на пятнистий тиф цїла родина: муж, жена і дитина. Перший нездужав 8 днїв, а другі двоє по 2 днї.

— **Небезпечний дурисьвіт.** В ночи з пятницї на суботу в однїй з тутешних каварень ад'юнкт судовий п. К. запізнав ся з якимсь мужчиною, котрий представив ся єму як комісар полїциї. Забавляли ся довший час разом, а коли вкінци попращали ся, п. К. спостеріг, що щез єму золотий годинник з ланцушком вартости 400 К. Оногди товариша забави п. К. придержано в особі Андрія Вілька, бувшого камердинера. При арештованім найдено ще золотий ланцушок п. К. і кільканайцять карток заставничих на всїлякі дорогоцїнности. заставлені в тутешних банках.

— **Страшна катастрофа.** В Монтріль, в Канадї стала ся така страшна пригода: На ріцї Льоренцо займив ся майже вже укінчений новий корабель і згорів до тла, а шкода виносить 500.000 долярів. Незвичайне з'явище горіючого корабля звабило множество людий, а кілька сот, щоби цїле лїпше придивити ся, вилїзли на дах магазину стоячого над берегом. Дах не міг видержати тягару і заломив ся, а множество людий попадало на землю або на під магазину помежи бальки. Один чоловік забив ся на місци, а більше як сто есть тяжко покалїчених.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і виховане.

Ради господарскі.

☞ **Звертаємо увагу на повідомлене видїлу товариства господарского „Сїльский Господар в Олеську"**, поміщене в низу у „Вістях господарских". При сїй нагодї звертаємо увагу, що дуже добре було би, як би в кождім повітї оснувало ся бодай одно, ще лїпше два або й три (після величини повіту) товариства та вписали ся яко філїї до краєвого товариства „Сїльский Господар в Олеську". Коли би не було кому тим заняти ся, то нехай бодай де в однім селї збере ся кільканайцять господарів, нехай порадять ся і виберуть з поміж себе одного письменного, а той нехай напише до видїлу згаданого товариства і попросить о раду як і що зробити. Спільними силами можна би тодї не одно зробити, чого сам один господар не може зробити. А нинї треба конче і дуже дбати про своє господарство. Отже послухайте ради і зробіть так. Які користи дає згадане товариство своїм членам, побачите з повідомленя, а чим більше членів буде мати згадане товариство, тим більше вигоди буде оно їм робити.

— **Робота в саді в марті.** Сего місяця найлїпша пора пересаджувати дерева, хоч у нас може она ще й перетягнути ся до першої половини цьвітня. Чим скорше пересаджуе ся, тим борше они приймуть ся, бо в сїй порі дерева ще не зачинають тягнути соків, а опісля коли потеплїє, есть в земли досить вогкости і сонце не дуже пригрівае. При копаню ями на дерево треба верхну лїпшу землю скинути на одну купу, а спідну гіршу на другу. З викопаної землї треба повибирати все каміне і черепи а перед засипуванєм ями перемішати добре гіршу землю з лїпшою. Хто може, нехай перемішае землю з компостом і томасівкою. Рівночасно при засипуваню ями треба вложити і колик, до котрого мае бути деревце привязане, найлїпше від полудневої сторони, щоби тїнь з него падала на деревце. Старші дерева треба тепер добре обчищувати і пригинати галузе, щоби корона добре формувала ся. Добре обчищені пнї треба побілити вапном а в горі, понизше того місця, де галузе зачинае розходитися ся, добре есть попривязувати ще досить широкі паски грубого паперу, намащені липом, на котрій ловлять ся всїлякі комахи, що лїзуть з землї на дерево. Лип такий можна купити або й самому зробити таким способом: Розтопити в зелїзній ринцї або горшку 50 ґрамів або дека білої смоли і 35 ґр. або дека смальцю, добре вимішати, додати до того 32 ґрамів або дека ріпакового олїю а наконець 5 ґр. або дека меду. Сего місяця треба також пересаджувати корчі овочеві, як малина, веприни (аґрест) і т. п.

— **Щоби мати ранні бараболї,** треба їх вже в марті викопати і розгорнути де в теплім місци, коли можна на ліжках, щоби они добре обісхли і зачали кільчити ся Окільчені бараболї треба садити з кінцем марта або в першій третині цьвітня. Але при тім треба

Що відтак стало ся, вже не знаю, бо зворушеня з послїдних днів і годин були за великі на мої сили, і я не можу вже собі нічого пригадати як лиш то, що я зовсїм ослаблений опинив ся на моїй постели.

Ми якось успокоїли Маю і втекли із страшної сьвятинї. Та й Маттаї мусїв піти від нас. Пригадую собі ще лиш, що на другий день прийшли благородні і ереї, щоби сидїти коло трупа помершого касика і забальзамувати его тїло.

Слїдуючі два дни минули нам поволи серед згадки на страшну ніч. Любов межи Маєю а єї батьком не була нїколи дуже велика, бо они не годили ся одно до другого; а все-таки она дуже плакала і сумувала тепер, коли его не стало, може тим більше, що при самій смерти зненавидів єї і прокляв. З часом покинула єї таки зовсїм забобонна обава письма в сьвятім знаку; але проклятя свого батька не могла таки нїколи забути, а хоч і готова була зносити его задля своєї любови для сеньора, то все-таки, як менї здає ся, то проклятє стало ся тїнию, яка розложила ся були між ними.

— Ох! Чому ж я тебе колись полюбила? — говорила она тодї часами. — Яке тобі дїло до мене, тобі, котрого дїлять від мене і племя і закони і судьба? — А все-таки любила она его шораз більше і щирійше.

Я був також нещасливий, бо хоч я лиш з гніву вірив в такі злї знаки, то все-таки я відчував то, що нещастє, яке переслїдувало мене від молодих лїт, не попускало ся мене. Все ішло менї впоперек. Цібальбай помер, а женщина, котрої вже не можна було спекати ся, позбавила мене серця мого приятеля та потягнула мене і мої пляни у вир своїх пристрастий. Мимо того старав ся я зносити достойно мою журбу та подавати залюбленим раду і потїху.

Наконець винесли тїло Цібальбая, завинули в шовкові материї та похоронили після давного звичаю з великою парадою в гробници касиків.

Того самого дня — то було перед тою ночию, коли води прибувають, а котрої ми мали ставити ся перед радою серця в найсьвятійшім місци — прийшов Тікаль навідати ся до нас. Маї поклонив ся аж до землї, але на сеньора і на мене подивив ся таким оком, що можна було з того легко зміркувати, що убив би нас, як би міг. Насамперед висказав їй своє сочувстє з причини смерти єї батька. Она подякувала єму за то а при тім ужила старої приповідки: „Чого один плаче, того другий скаче".

— Мій тато — додала она — був тобі ворогом, Тікалю, а тепер, коли его не стало, можеш на его місци спокійно панувати.

— То нї, госпоже — відповів він — бо він лишив в тобі далеко небезпечнїйшу суперницю для мене. Не хочу того таїти перед тобою, Мая, бо ти й так то вскорі довідаєш ся, що велика часть народу і многі благородні помовляють мене о убийство твого батька та домагають ся, щоби мене скинути з престола і жадають, щоби ти стала касичкою в місті серця. Ще перед кількома днями був би я міг тим їх успокоїти, що засудив би був тебе на смерть, але час станув в твоїй обороні і тепер твоя смерть сталась би смертию і для мене. Коли я послїдний раз видїв ся з тобою, Мая, поставив я тобі одно питанє і ти зробила менї надію; отже я прийшов нинї, щоби почути твою відповідь. Коли ще Цібальбай жив, міг я єму богато предкладати та й предкладав єму в заміну за твою руку. Она, коли я гадав, що єї стратив, здавалась менї так цїнною, що я готов був задля неї зложити мою власть і піддати ся твому батькови. Ворожість Маттая, его доньки і всїх его приклонників взяв би я був на себе. Тепер можу тобі лиш мало предложити: однаково рівну власть; а для отсих твоїх приятелїв все, чого они забажають. Коли менї відмовиш, то позістане лиш одно до вибору: домашна війна, аж одно з нас згине.

Але Мая, прошу тебе, не відмов менї, бо можу тобі ще більше предложити — мою любов аж до смерти. Я ще з малку любив тебе, Мая, хоч ти зі мною досить холодно обходила ся, а тепер люблю тебе з кождим днем щораз більше. Вір менї, я гадав, що ти і твій батько померли в пустини, бо тодї я ще вірив Маттаеви, а тепер знаю, що він падлюка; а Маттаї присягав ся, що так написано на звіздах. Мимо того не взяв би я собі був нїякої иншої жінки, бо менї по тобі аж кров з серця капала, але Маттаї жадав сего подружа в нагороду за его підмогу, а без тої не міг я мати надії стати касиком. Моя честилюбивість казала менї пристати на то, і від тої пори каю ся гірко моєї дурноти; бо хоч тота, що називає ся моєю жінкою, любить мене, то я єї не навиджу і чи сяк чи так то єї позбуду ся. Отже прости менї мою провину і памятай лиш на то, що я в минувшости тебе любив і тобі служив та й в будучности буду так само робити та що то ти направдї наробила всего того нещастя для нас, бо помимо моєї просьби, щоби ти тут лишила ся, ти наперла ся конче піти з своїм батьком. Отже я сказав, що мав сказати, і дякую тобі, що ти мене вислухала.

— Ти сказав, своє — відозвала ся она на то — і твої слова були лагідні; але коли я тебе добре зрозуміла, то ти ще перед кількома днями був непевний того, чи не лїпше було би убити мене тут в отсїй понурій норі, де ти нас держиш замкнених.

— Коли полїтика підсувала менї таку гадку, Мая, то любов єї прогнала — відповів він вельми заклопотаний.

— Ти признаєш то, — сказала она. — Отже міг би прийти час, коли би полїтика підсувала знову таку гадку, а любов, що вже навкучила би ся, була би за слаба, щоби єї прогнати. А менї здає ся, що ти ще й тепер го-

й на то памятати, що ранна бараболя вимагає доброї, живної і теплої та непропускаючої землї, котра би вже з кінцем марта або з початком цьвітня була суха і пухка.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Товариство „Сїльский Господар в Олеську" подає своїм Вп. Членам до відомости слїдуюче:

З весною 1903 р. спроваджує товариство до своєї городничої шкілки в Олеську велику скількість овочевих деревець і зразів до щеплення. Єслиж хто з членів товариства потребує спровадити для себе добірні щепи, то може скористати з сеї нагоди і через товариство спровадити жадані щепи. Цїна сих щеп є така: Яблінки хороші, високі, понад два до три метри, з короною, в цїні по 50 кр. (1 корона) від штуки з транспортом; грушї, так само високі, з короною по 55 крайц.; оріхи (волоскі) хороші, з короною, високі понад 3 метри, по 65 крайц.; щеплені рожі, високопенні до 1 80 метра по 50 крайц Цїни тоті подано загально в приближеню, бо дїйстну цїну буде можна подати аж по спровадженю щеп на місце, однак — як здає ся — не буде она дуже ріжнити ся від цїни висше поданої При тім зазначує ся, що товариство має такі фірми, що хто в них купує, буде о много більше з них задоволений, як з фірм тукраєвих. Тож хто потребує таких щеп, то з замовленями зволить зголосити ся до Вп. о. Юліяна Дуткевича, пароха в Дубю, почта Пониква, коло Бродів, пересилаючи рівночасно з замовленями і грошї — найдальше до 25 лат. марта 1903 р.

Що до замовлень на штучні навози, як от каініт і т. п. то єсли зголосить ся всїх замовлень на цїлий ваґон (до 25 марта), то товариство спровадить їх, (бо лиш замовленя на цїлий ваґон оплачують ся). Єслиж хто потребує тих навозів тілько в малій дуже скількости, то може їх легко набути на складі у купця п. Гладевича в Бродах (каініт є по 1 зр. 30 кр.)

Також єсли хто з членів товариства (але лиш в повітї Золочів) має охоту взяти до себе ліценціованого бугая громадского (а таких до розданя є 10 штук) і через тоє прийти до доброї раси худоби і розширити єї в селї, то зволить в тій справі віднести ся (до кінця марта 1903 р.) до предсїдателя товариства Впр. о. Т. Дуткевича, пароха в Цїшках, почта Олесько.

Товариство повідомляє також ще членів сегорічних (тих, що за 1903 р. заплатили вкладки), що на весну не буде роздавати нїчого, а за тоє в осени 1903 р. дасть із своєї шкілки по 5 щеп, вже з коронами, а крім того кождий член буде міг закупити в тійже шкілцї других 5 щеп по цїні продукциї. Заразом пригадує товариство своїм членам, щоби поспішили з уплаченем сегорічних членьских вкладок (по 2 корони), пересилаючи їх на руки касиєра товариства Вп. о. Ал. Левицкого пароха в Олеську.

Сегорічні загальні збори товариства враз з хлїборобским вічем відбудуть ся в маю року 1903. — Від Виділу товариства господарского „Сїльский Господар в Олеську".

— **Цїна збіжа** у Львові дня 9 го марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·—; жито 6·50 до 6·60; овес 6·40 до 6·50; ячмінь пашний 5·50 до 5.75; ячмінь броварний 5·90 до 6·50; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 10·50; вика 6·50 до 6·75; бобик 5·80 до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 68·— до 90·—; конюшина біла 80·— до 120·—; конюшина шведска 80·— до 95·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 10 марта. П. Мінїстер справ заграничних ґр. Ґолуховский виїздить нинї до Будапешту, аби здати Є. В. Цїсареви справу про полїтичне положене.

Відень 10 марта. Вчера відбуло ся довірочне засїданє Кола польского, на котрім ухвалено старати ся о вибір окремої комісиї митової побіч комісиї угодової.

Відень 10 марта. В мінїстерстві скарбу відбула ся нарада в справі переговорів з австроугорским банком і в справі виплат готівкою. В нарадах брав участь і угорский мінїстер Люкач.

Рим 10 марта. Папа має ся дуже добре. Вчера приймав на авдиєнциї кількох кардиналів, між ними кн. Пузину. Нинї прийме анґлійских паломників.

Прага 10 марта. Вчера по похоронї Ріґера відбуло ся торжественне приняте похоронних гостий в ратуши. Гостий повитав президент міста др. Серб. Відповідали на єго промову члени поодиноких славяньских депутаций.

Відень 10 марта. Доносять сюди з Софії, що болгарский мінїстер війни Паприков подав ся до димісиї.

тов би моїм товаришам смерть зробити, як би я відмовила твому бажаню.

— Коли відмовиш мому бажаню, Мая, то хиба лиш з якоїсь особливої, тайної причини — і він зиркнув сердито з під ока на сеньора — з причини, котру би усунула смерть отсих людий або одного з них.

— Того одного будь певний, Тікалу — перебила она єму досить остро — що такий безбожний вчинок зробив би на всї часи конець твоїм надіям, взяти собі мене за жінку. Послухай мене. Я чула твої слова і они мене якось трохи тронули, бо хоч ти й не додержав присяги можу батькови а менї приреченя, то я все-таки вірю тому, що ти мене любиш щиро, з глубини свого серця. Мимо того я не можу дати тобі тепер відповіди, а то з тої одної причини, що відповідь не зависить від мене, але від богів. Завтрішної ночи маємо стануги перед високою радою серця і ти сам вложиш розділені половини талїсмана, за котрими ми сьвітами їздили, щоби їх сполучити, на їх місце в сьвятім знаку, що спочиває на вівтари в сьвятинї. Тоді, як то мій помершій батько вірив — а у него була мудрість дана єму звисше — бог сам вискаже свою волю і покаже своїм слугам, длячого то все так стало ся і що они мають робити, щоби сповнила ся єго воля. Тої волї, своячє, а не моєї власної хочу від тепер у всїм слухати і їй піддавати ся.

Тікаль подумав хвильку, а відтак сказав:

— А як по тій церемонії нічого не стане ся і ворожба божа буде мовчати, то що тоді?

— Тоді, Тікалю — сказала она ніжно — можеш мене ще раз запитати, чи хочу стати твоєю жінкою, а може, коли рада на то позволить, не скажу, що нї. Але тепер бувай здоров, бо смуток важко мене пригнобив і я вже не можу говорити.

VIII.

Рада серця.

Коли Тікаль пішов, я сидів тихо і не відзивав ся, бо вся тота двоязичність менї не сподобала ся, хоч єї й треба було, щоби уратувати наше житє. Але сеньор сказав:

— Я лиш на то ще маю надію, що той фаринник Маттаї не кає ся того, що зробив, анї що Тікаль єго не підкупив і він не підложив якогось иншого пророцтва в ямку серця, бо тоді, Мая, взяли би тебе за слово, а справа стоїть тепер гірше як перед тим.

— Мабуть не зробив того та й ледви чи би зробив — відповіла она перепуджена а відтак додала пристрастно:

— Чого так докірливо дивите ся на мене, Іґнаціо? Нї, не говоріть нічого. Я вже знаю чого. Ви гадаєте, що з мене якась лицемірниця і брехунка та думаєте собі в серци: „Отто честь у тої женщини. Так зробила би кожда женщина в хвили покуси". — Ви, Іґнаціо, зі всею вашою чемностию ненавидите нас женщин, уважаєте нас за якісь менше варті від себе, за запору для вашої сили, за лапку на ваші ноги. Ну, які ми є, то є, та чи нам ізза того сварити ся з нашим сотворителем? А під деяким взглядом ми висші від вас, хоч вам може й можна називати себе честним. Ви були би для своєї любови не зважили ся на то, на що я зважила ся для своєї. Ви були би не вирекли ся віри свого народу, не були би на смерть зрапили інстинкту своєї крови, наук своєї молодости. Нї, ви були би тихонько сиділи і ломили руки та дивили ся як вам ваша любов гине перед вашими очима, а відтак були би ви завернули очи до гори та сказали: „Не дасть ся нічого змінити; нехай і так буде, я бодай чистий і нічому не винен".

(Дальше буде).

Надіслане.

Вп. Панове господарі!

При надходячій веснї осьміляюсь пригадати, що вже найвисший час замовити собі знаряди рільничі а передовсїм **млинок** до чищеня збіжа, щоб чисте насїнє висїяти — або коли хто з вп. господарів хоче собі уменшити ручну, тяжку і так дорогу працю, а хотїв би також, щоби єму бараболї добре родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен до підгортаня бараболь ужити лишень однокінний **плужок.** — Видаток на той плужок уже в першім роцї значно виплатить ся. Такий плужок можна уживати і до садженя бараболь в гребельки, а в такім случаю нїколи они не вигниють анї на мокрих землях, анї підчас дощевого лїта. Цїна плужка дуже низька, бо цїлком зелїзний плужок коштує 15 корон (7 зр. 50 кр.) сильнїйший з ралом на передї 10, 12 і 15 зр., до того-ж поручаю **значники** 4-рядові до робленя знаків під бараболї; цїна на одного коня 10 К (5 зр) — **Рала, Плуги доораня, Вальцї до груди, Млинки до сортованя збіжа, Вітраки і Сїчкарнї.** — Замовляти прошу вчасно. Адреса до мене:

Іван Плейза

Турка коло Коломиї

На жадане висилаю цїнник даром.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).